

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 sv. Václav | 11:15 sv. Gabriel | 8:30 10:15 Zlíchov | 16:00 sv. Vavřinec
Po-So: 7:30 17:30 sv. Václav | pátek 15:00 Palata | 1. sobota 16:00 Velká Chuchle

KONTAKT S KNĚZEM

ÚŘEDNÍ HODINY

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) (farní kancelář nebo v sakristii kostela)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb. pondělí - pátek: 8:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 - 7:55 9:00 - 9:25

- večer 17:30 - 17:55

Všední dny: - večer 17:00 - 17:25

Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 1.10. čtvrtek Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
2.10. pátek Památka svatých andělů strážných
1. pátek v měsíci - po večerní mši sv. adorace do 23 hodin
3.10. sobota Farní výlet do Lužné u Rakovnika (sraz v 7.45 hod. na Masarykově nádraží)
4.10. neděle 27. neděle v mezidobí
7.10. středa Památka Panny Marie Růžencové
od 19 hod. na faře setkání shostem měsíce o. Mgr. Radimem Tutrem natéma „Katolicismus východního obřadu“
11.10. neděle 28. neděle vmezidobí
15.10. čtvrtek Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve
17.10. sobota Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka
18.10. neděle 29. neděle vmezidobí
- Den modliteb za misie; koná se sbírka na misie
- odpoledne dětská DRAKIÁDA
- v 19.15 setkání pastorační rady
22.10. čtvrtek od 19 hod. přednáška ČKA ve farním sále
25.10. neděle 30. neděle vmezidobí
změna letního času na středoevropský !
28.10. středa Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů
1.11. neděle Slavnost všech svatých
koná se sbírka na Arcidiecézní charitu
2.11. pondělí Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
14.11. sobota Farní odpoledne (zasedací sál MČ Praha 5)

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14. října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 700 ks neprodejné

10
Říjen
2009

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

TAJEMSTVÍ SVĚTLA

Vobou našich vyznání víry, jak vnicejském krédu, jež se modlíme při mši sv., tak vonom kratším apoštolském, chybí velká část Ježíšova pozemského příběhu. Je zde totiž Kristovo vtělení skrze Ducha svatého z Marie Panny a ihned poté jeho utrpení pod Ponciem Pilátem. Ale co bylo mezi tím? Vždyť je zde vynecháno celé tříleté Ježíšovo veřejné působení! Přitom právě ono není jen historickým příběhem, nýbrž také zdrojem víry v jeho lidství posvěcené božstvím, a v neposlední řadě příkladem pro osobní následování. Tato výluka tak důležitého, privilegovaného momentu celých dějin spásy se dosud odzrcadlovala také v růžencových tajemstvích. Vždyť radostná tajemství růžence končí epizodou ztzv. skrytého života Páně: dvanáctiletý Ježíš vchrámě je kontemplován skrze tajemství „kterého jsi vchrámě nalezla“. Toto působivé vyprávění evangelisty Lukáše jistě předjímá Ježíšovo veřejné vystoupení, avšak v dosavadním okruhu růžencových tajemství nebylo rozvedeno dále, právě do nejdůležitějších momentů Ježíšova poslání na této zemi dříve než trpěl. Co se dělo mezi momentem „kterého jsi vchrámě nalezla“ a „který se pro nás krví potil“? Na to odpovídají tzv. tajemství světla, která teprve nedávno zavedl v církvi papež Jan Pavel II. svým apoštolským listem „Růženec Panny Marie“ ze dne 16. října 2002. V něm vyzdvihl tyto projevy „světla“, jež se v Ježíšově veřejném působení projevilo: 1. Křest v Jordánu, 2. Sebezjevení na svatbě v Káně, 3. Hlásání Božího království a výzva k obrácení. 4. Proměnění na hoře Tábor, 5. Ustanovení Eucharistie jakožto svátostné vyjádření velikonočního tajemství. Říjen je vedle května druhým mariánským měsícem v roce a je obzvláště zaměřen na modlitbu růžence, jak o tom ostatně svědčí i památka Panny Marie Růžencové, slavená každoročně 7. října. To nám připomíná, že máme také nově příležitost se ponořit při modlitbě růžencových tajemství do Ježíšova pozemského působení. Nejlepším spojením je pak četba příslušných epizod ve evangeliu, které ožíví paměť, aby pak kontempletivně pojatá modlitba oněch tajemství světla prohloubila citlivé vnímání toho, jak působilo na této zemi Slovo, které se stalo tělem.

S.P.

V tomto čísle najdete od str. 6 do str. 11 úplné a autorizované znění promluvy Benedikta XVI. na setkáních s věřícími při jeho návštěvě v ČR.

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů - zahájeno

neděle 17:00-18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství - zahájeno

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Mateřské centrum Venoušek - zahájeno

úterý 9:30 - 11:30 hod. - mateřské centrum fara

Rekreační cvičení pro ženy - zahájeno

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Společenství mládeže (15 - 26 let) - zahájeno

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na smichovske.spolco.cz

Mateřské centrum Venoušek - modlitební setkání

zahájeno - čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centr.

Biblická hodina pod vedením P. Stanislava

od 1.10. čtvrtek 18:15 - 19:15 - velký sál na faře

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 18.10. v 19:15, na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 27.10. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka od 29.9.

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením P. Petra a P. Mariusze

Modlitební štafeta za kněze

bude sohledem na vyhlášení Roku kněží vnaší farnosti i nadále pokračovat.

Rodinnou vstupenku do ZOO lze zamluvit a

vypůjčit u Jany Durdisové (721148091 nebo telefon do kostela 257317652)

V neděli 25. května 2008 odstartovala celoroční Modlitební štafeta za kněze. V sakristii jsou archy, kde se zájemci přihlásí k týdenní štafetě modliteb. Texty modliteb jsou také na farních stránkách. Ať naše společné modlitby přinesou mnoho požehnání jim i nám.

administrátor: P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 nebo 608 524 408 / petr.bouska@centrum.cz

farní vikář: P. Mariusz Przygoda / yuga@centrum.cz

všpomocný duchovní a správce kostela sv. Gabriela: P. Stanislav Příbyl / tel. 241 416 252

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky: Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na prispevky@volny.cz **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLÍ, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTERÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

vjednotě mezi sebou a s Kristem; abyste se modlili a byli vytrvalí v přijímání svátostí, zvláště Eucharistie a svátostí smíření; abyste pečovali o svou křesťanskou formaci a byli poslušni nauky vašich pastýřů. Na této pouti ať vás doprovází svatý Václav svým příkladem a svou přímluvou a ať vás stále ochraňuje Panna Maria, Matka Ježíše a nás všech. Ze srdce vám žehnám!

Milovaní mladí přátelé, vaše nadšení pro křesťanskou víru je znamením naděje pro církve žijící a působící v těchto zemích. Abyste dali plnější smysl svému mládí, následujte odvážně a štědře Pána Ježíše, který klepe na dveře vašeho srdce. Kristus od vás žádá, abyste jej přijali jako přítele. Necht' vám Pán žehná a naplní každý váš dobrý životní plán!

PROJEV NA ROZLOUČENOU

PRAHA, LETIŠTĚ STARÁ RUZYŇ, 28. ZÁŘÍ 2009

Pane prezidente, páni kardinálové, bratři v biskupské službě, Vaše Excelence, dámy a pánové!

Ve chvíli slavnostního rozloučení vám chci vyjádřit své poděkování za štědrou pohostinnost, které se mi dostalo během krátkého pobytu v této nádherné zemi.

Zvláště jsem vděčný Vám, pane prezidente, za Vaše slova a za čas, který jsem strávil ve Vaší rezidenci. O dnešní slavnosti svatého Václava, hlavního patrona českého národa, mi dovoluť ještě jednou popřát Vám vše nejlepší k jmeninám. Protože jsou to též jmeniny biskupa Václava Malého, také jemu blahopřeji a chci mu poděkovat zavšechno úsilí vynaložené na přípravu a koordinaci mé pastorační návštěvy v České republice. Jsem velmi vděčný panu kardinálu Vlkovi, arcibiskupu Graubnerovi i všem, kteří se jakkoli zasloužili úspěšné zabezpečení průběhu našich setkání a bohoslužeb. Mé poděkování patří samozřejmě veřejným představitelům, sdělovací prostředkům i velkému počtu dobrovolníků, kteří pomáhali organizovat zástupy lidí. Děkuji i všem věřícím, kteří přispěli modlitbou, aby tato návštěva přinesla dobré ovoce pro český národ i pro zdejší církve.

Budu uchovávat vpaměti chvíle modlitby, které jsem mohl prožít společně s biskupy, kněžími a věřícími této země. S velkým dojetím jsem dnes ráno slavil Mši svatou ve Staré Boleslavi, na místě mučednictví mladého knížete Václava, kterého jsem uctil na jeho hrobě vsobotu večer v majestátní katedrále, která vévodí obzoru města Prahy. Včera, na Moravě, kde započali své apoštolské poslání svatí Cyril a Metoděj, jsem uvažoval, v modlitbě a děkování, nad počátky křesťanství na tomto území, a pochopitelně, ve všech slovanských zemích. Církve v této zemi byla opravdu požehnaná pozoruhodným zástupcem misionářů a mučedníků, stejně jako světců kontemplativního života, mezi nimiž chci zvláště připomenout svatou Anežku Českou, jejíž kanonizace, právě před dvaceti lety, předznamenala osvobození země odateistického útlaku.

Moje včerejší setkání s představiteli jiných křesťanských společenství mne ujistilo o důležitosti ekumenického dialogu v této zemi, která tolik vytrpěla následkem náboženského rozdělení v období třicetileté války. Mnoho již bylo vykonáno pro uzdravení ran minulých staletí, a byly učiněny význačné kroky na cestě usmíření a opravdové jednoty v Kristu. Při dalším budování na těchto pevných základech má před sebou důležitý úkol akademické společenství, a to skrze nekompromisní hledání pravdy. Potěšilo mě, že jsem se včera mohl setkat s představiteli vysokých škol této země a vyjádřit uznání vznešenému poslání, kterému zasvětili svůj život.

Mimořádně potěšující pak bylo setkání s mládeží, kterou jsem mohl povzbudit, aby navázala na nejlepší historické tradice tohoto národa, zvláště na jeho křesťanské dědictví. Podle výroku, který bývá připisován Franzi Kafkovi: „Kdo si zachová schopnost vidět krásu, nikdy nezestárne.“ (Gustav Janouch, *Rozhovory s Kafkou*). Jestliže naše oči zůstanou otevřené pro krásu Božího stvoření, a naše mysl pro krásu jeho pravdy, můžeme opravdu doufat, že zůstaneme mladí a že budeme budovat svět, který odráží něco z oné božské krásy, a tím inspiruje i budoucí generace, aby jednaly podobně. Pane prezidente, drazí přátelé, ještě jednou vyslovuji své poděkování a slibuji, že na všechny budu pamatovat ve svých modlitbách a že vás budu nosit svým srdci. Bůh žehnej České Republice!

Ať Pražské Jezulátko je i nadále vaší inspirací a vede všechny rodiny vašeho národa. Kéž vám všem Bůh žehná!

ZÁPIS SE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 13. 9. 2009

Přítomni: P. Petr Bouška, F. Nedbal, J. Macek, A. Zelinková, M. Tlamicha, T. Lokajíčková

Nepřítomni: J. Durdisová (omluvena), V. Škácha (omluven),

Rekapitulace podzimních akcí

- návštěva Sv. otce – lístky budou i těsně před návštěvou, návštěvníci musejí být na místě do 9 hodin.
- 3.10. farní výlet
- drakiáda 18.10.
- 22.10. přednáška pořádána Českou křesťanskou akademií
- 14.11. farní odpoledne: je třeba zajistit zásobování, dětský koutek, tombolu...
- podzimní úklid – datum bude upřesněno, zřejmě listopad
- připraven nový farní web, diskutovány úpravy, doplnění

Další zasedání pastorační rady je stanoveno na 18.10.2009. Zapsala Tereza Lokajíčková

ZVYK NEBO MODLITBA

Všichni lidé touží po Bohu. Jedním z důkazů tohoto hledání je velmi silně zakořeněný zvyk, a to i mezi nevěřícími, vyslovovat Jeho jméno. Někdy se však může stát, že se bezmyšlenkovitě vyřčená fráze promění v modlitbu. Bývá to v situacích, kdy si lidé podvědomě připustí, že daný stav nejsou schopni sami zvládnout. Jedná se třeba o pocity úplné beznaděje, velký úlek nebo bolest. Tyto modlitby jsou zajisté vyslyšeny a člověk opět nachází sílu začít znovu.

Když tedy někdo vyslovuje Boží jméno, měli bychom umět dobře rozlišit, za jakých okolností se to děje. Jestliže jde jen o prázdná slova, snažme se velmi taktně vysvětlit, proč je nám to nepříjemné. Když však rozeznáme, že jde o modlitbu, i když si to ten člověk často vůbec neuvědomuje, neodsuzujme ho, ale co nejlépe a neúčinněji mu pomozme. Když nemůžeme udělat nic jiného, podpořme ho vytrvalou modlitbou. Tímto nepatrným krokem se přiblížíme i k mnoha nevěřícím lidem. Nenásilně jim tak ukážeme, že je nechceme jen odsuzovat, ale sláskou jim pomoci v jejich touze nalézt Boha.

Ilona Bozděchová

V první zářijové dekádě jsme s manželkou měli možnost navštívit město Mannheim, ležící na soutoku Rýna a Neckaru ve spolkové zemi Badensko-Württembersko. Vedle prohlídky místních a okolních pamětihodností a nezbytného nakupování bylo velmi podnětné alespoň nárazově nahlédnout do duchovního života našich porýnských sousedů. A právě o tuto zkušenost bych se rád s čtenáři Zpravodaje podělil. Prvním zjištěním je, že většinu městských kostelů zbudovaných převážně ve stavebním slohu (novo)baroka a vilemínského secese si dělí přibližně v poměru 1:3 katolická církev s většinou zemskou evangelickou (luteránskou) církví. Co do své vnější podoby jsou kostely obou církví zvenku téměř k nerozeznání. Zejména zaujme majestátnost a výstavnost nekatolických svatostánků, na kterou nejsme zvyklí. V zemi, kde donedávna vládl evangelický císař, tento fakt ale nepřekvapí. Co naopak příjemně překvapí a zaujme jsou čilé ekumenické a přátelské kontakty mezi křesťanskými církvemi. A to počínaje společnými snídaněmi, přes ekumenické bohoslužby (nejen) ve zdravotnických zařízeních a konče společně vydávanými brožurami ohledně pastorační snoubenců. Cíl je přitom zřejmý: snaha o to, aby křesťanská víra jednotlivců neztroskotala na konfesionálních rozdílech mezi jednotlivými společenstvími. Dobře patrná je i snaha křesťanských církví pěstovat korektní vztahy s agilní muslimskou minoritou. Možná, že tak u našich západních sousedů můžeme pozorovat trendy, které v budoucnosti postihnou i nás.

J.Holeček

Dnes ráno nás u oltáře sjednocuje slavná vzpomínka na mučedníka svatého Václava, jehož relikvie jsem před mší svatou uctil vbazilice jemu zasvěcené. Svou krví skropil vaši zem. Jeho orlice, kterou jste vybrali jako znak mé návštěvy zde – před chvílí to připomněl váš kardinál arcibiskup – je historickým symbolem vznešeného českého národa. Tento veliký světec, kterého rádi nazýváte „věčným“ knížetem Čechů, nás zde, abychom vytrvale a věrně následovali Krista, vybízí nás, abychom byli svatí. On sám je vzorem svatosti pro všechny, obzvláště pro ty, kteří řídí osudy společnosti a národa. Avšak ptáme se: je svatost vdnešní době ještě aktuální? Anebo je to spíše něco, co je málo přitažlivé a nedůležité? Nehledají se dnes více úspěch a lidská sláva? Avšak jak dlouho trvá a jakou cenu má pozemský úspěch?

Minulé století – a vaše země toho byla svědkem – vidělo padnout nemálo mocných, o nichž se zdálo, že dosáhli výšin takřka závratných. A najednou byla jejich moc pryč. Ti kdo popírají Boha, a v důsledku toho postrádají úctu křlověku, mají – zdá se – snadný život a dosahují materiálního úspěchu. Stačí však nahlédnout pod povrch a zjistíme, že tito lidé jsou nešťastní a nespokojení. Pouze ten, kdo vsrdci uchovává posvátnou „bázeň Boží“, má důvěru i v člověka a dokáže věnovat svůj život vytvoření spravedlivějšího a bratrského světa. Dnes je třeba lidí „věřících“ a „věrohodných“, připravených rozšířit dokaždé oblasti společnosti ty křesťanské zásady a ideály, jimiž se inspiruje jejich jednání. To je svatost, univerzální povolání všech pokřtěných, které je vede, aby plnili své povinnosti věrně a soďvahu, aby nehleděli na vlastní sobecký zájem, ale na společné dobro, a hledali v každém okamžiku Boží vůli.

V evangeliu jsme k tomu zcela jasně slyšeli: „Nebot co prospěje – říká Ježíš – člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?“ (Mt 16,26). Pán nás tak vybízí, abychom si uvědomili, že skutečnou hodnotu lidské existence nelze měřit jen pozemskými statky a pomíjivými zájmy. Nejsou to hmotné věci, které by uspokojily nesmírnou touhu ukrytou vsrdci každého člověka po nalezení smyslu vlastního života a po štěstí. Proto Ježíš neváhá navrhnout svým učedníkům „úzkou“ cestu svatosti: „Kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho“ (v. 25). A dnes ráno nám jasně opakuje: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě!“ (v. 24). Jistě, je to tvrdá řeč a je těžké ji přijmout a uskutečnit. Svědectví světců a světic nám však dokazuje, že je to možné, svěří-li se člověk Kristu a spolehne se na něj. Příklad svatých povzbuzuje každého, kdo si říká křesťan, aby byl důvěryhodný, tedy žil vsouladu s principy víry, kterou vyznává. Opravdu nestačí působit zdáním dobrého a čestného člověka; je třeba jím skutečně být. A dobrý a čestný je ten, kdo nezakrývá sám sebou světo Boží, nevynášá sebe, nýbrž nechává skrze sebe prosvítat Boha.

To je i poučení ze života svatého Václava, který měl odvalu dát přednost království nebeskému před kouzlem pozemské moci. Jeho pohled se nikdy neodloučil od Ježíše Krista, který za nás trpěl, a dal nám tak příklad, abychom šli v jeho stopách, jak píše svatý Petr vdruhém čtení, které jsme před chvílí slyšeli. Jako Pánův poslušný učedník, mladý kníže Václav zůstal věrný učení evangelia, jež mu vstúpila jeho svatá babička, mučednice Ludmila. Proto ještě předtím, než se pustil do budování pokojného soužití ve své vlasti a se sousedními zeměmi, postaral se, aby upevnil křesťanskou víru. Proto povolával kněze a stavěl kostely. Vprvní staroslověnské „legendě“ čteme, že „přisluhoval služebníkům Božím, mnohé kostely zdobil zlatem“ a že „všem chudým prokazoval dobrodiní, nahé odíval, lačné krmil, počestné přijímal podle slov evangelia, vdovám nedal ukřivdit, všechny lidi, chudé i bohaté miloval“. Od Pána se naučil být „milosrdný a milostivý“ (*resp. žalm*) a prodchnut duchem evangelia dokázal odpustit i bratru, který usiloval o jeho život. Právem ho proto vzýváte jako „dědice“ svého národa a ve vám dobře známé písní jej prosíte, aby mu nedal zahynout.

Václav zemřel jako mučedník pro Krista. Je zajímavé si povšimnout, že Boleslav se sice bratrovraždou zmocnil pražského knížecího stolce, avšak koruna, kterou si pak vkládali na hlavu jeho následníci, nenesla Boleslavovo jméno. Nese naopak jméno svatého Václava, na svědectví, že „trůn krále, který soudí chudáky spravedlivě, bude stát navěky“ (srov. dnešní liturgie hodin). To lze hodnotit jako zázračný zásah Boha, který neopouští své věrné: „Nevinný poražený zvítězil nad krutým nepřítelem stejně jako

Ctihodní páni kardinálové, vážený pane primátore a starostové, vážení představitelé veřejného života, milí bratři a sestry, milé děti,

obracím se na vás všechny se srdečným pozdravem. Jsem rád, že mohu navštívit tento kostel, zasvěcený Panně Marii Vítězné, ve kterém je uctívána soška Jezulátka, známá po celém světě jako „Pražské Jezulátko“. Děkuji Mons. Janu Graubnerovi, předsedovi České biskupské konference, za přivítání jménem všech biskupů. Uctívě zdravím pana primátora i ostatní představitele občanského a církevního života, kteří se chtěli zúčastnit tohoto setkání. Zdravím vás milé rodiny, které jste se v tak hojném počtu dostavily.

Soška Jezulátka obrací naši mysl k tajemství Vtělení, k všemohoucímu Bohu, který se stal člověkem a 30 let žil ve skromné rodině z Nazareta, svěřený Prozřetelnosti do laskavé péče Marie a Josefa. Myslím na vaše rodiny a rodiny po celém světě, na jejich radosti a starosti. Sjednotme se v modlitbě a prosíme u Jezulátka o dar jednoty a svornosti pro všechny rodiny. Mysleme obzvláště na ty mladé rodiny, které musejí vynakládat mnoho úsilí o bezpečí a důstojnou budoucnost svých dětí. Prosme za rodiny v obtížných situacích, zkoušené nemocemi a bolestí, za ty, které jsou v krizi, rozvrácené nebo trýzněné nesvorností či nevěrou. Všechny je svěřujeme svatému Pražskému Jezulátku, protože víme, jak důležité jsou stabilní a jednotné rodiny pro skutečný pokrok společnosti a pro budoucnost lidstva. Jezulátko nám svou dětskou něhou zpřítomňuje Boží blízkost a lásku. Uvědomujeme si, jakou máme v jeho očích cenu, protože právě díky němu jsme se my sami stali Božími dětmi. Každá lidská bytost je Božím dítětem, a tedy naším bratrem, a jako takovou je třeba ji přijímat a vážit si jí. Kéž by si to uvědomila i naše společnost! Každá lidská osoba by pak byla hodnocena ne podle toho, co má, ale podle toho, čím je, protože ve tváři každé lidské bytosti, bez rozdílu rasy či kultury, se zří Boží obraz. To platí především pro děti. Vesvatém Pražském Jezulátku rozjímáme dětskou krásu a náklonnost, kterou Ježíš Kristus vždy projevoval nejmenším, jak čteme ve evangeliu (srov. *Mk 10,13-16*). Kolik dětí však dnes nikdo nemiluje, nepřijímá a ani si jich neváží! Kolik dětí je obětí násilí a různých forem zneužívání bez jakýchkoli zábran! Kéž by dětem byly zaručeny úcta a pozornost, které jim náleží: děti jsou budoucností a nadějí lidstva.

Chtěl bych nyní říci několik slov přímo vám, milé děti, a vašim rodinám. Na setkání se mnou jste přišli ve velkém počtu a za to vám ze srdce děkuji. Vy, kdo jste milí srdci Jezulátka, opětujte jeho lásku a podle jeho příkladu buďte poslušní, vlídní a laskaví. Učte se být jako on oporou svých rodičů. Buďte skutečnými Ježíšovými kamarády a vždy se kněmu sdůvěrou obraťte. Modlete za sebe, za své rodiče, příbuzné, učitele a kamarády, a modlete se i za mne. Ještě jednou vám děkuji za přijetí a ze srdce vám žehnám a vyprošuji vám všem ochranu svatého Jezulátka, jeho Neposkvrněné Matky a svatého Josefa.

HOMILIE NA EUCHARISTICKÉ SLAVNOSTI

BRNO, LETIŠTĚ, 27. ZÁŘÍ

Milí bratři a sestry!

„Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“ (Mt 11,28). Ježíš zve každého svého učedníka, aby sním zůstal, aby v něm našel posilu, oporu a útěchu. Stímtoto pozváním se obrací především na naše liturgické shromáždění, ve kterém je zde, spolu s Petrovým nástupcem, vmyšlenkách shromážděno celé vaše církevní společenství. Můj pozdrav je určen všem společně a každému jednotlivě: na prvním místě brněnskému biskupovi – kterému děkuji i za srdečná slova, sním se na mě obrátil na začátku Mše svaté, – pánům kardinálům i dalším přítomným biskupům. Zdravím kněze, jáhny, seminaristy, řeholníky a řeholnice, katechety a pastorační pracovníky, mládež a četné rodiny. Vítám rovněž vážené představitele veřejného života a zástupce armády, obzvláště prezidenta republiky schotí, primátora města Brna a hejtmana Jihomoravského kraje, regionu s bohatou historií, kulturou, průmyslem a obchodem. Dále bych chtěl srdečně přivítat poutníky z celých Moravy a zdiecézí

ze Slovenska, Polska, Rakouska a Německa.

Milí přátelé, zdůvodu povahy dnešního liturgického shromáždění jsem rád přijal záměr, který ve své řeči již naznačil váš biskup, a to zaměřit biblická čtení mše svaté k tématu naděje: přijal jsem jej smyšlenkou jak na obyvatele této milé země, tak na Evropu a lidstvo celého světa, které prahne po něčem, o co by pevně opřelo svou budoucnost. Ve své druhé encyklice – *Spe salvi* – jsem zdůraznil, že jediná „jistá“ a „spolehlivá“ naděje (srov. 1) je v Bohu. Historická zkušenost ukazuje, k jakým absurditám dospěje člověk, když vyloučí Boha z horizontu svých rozhodnutí a svého jednání. Vidíme, že není snadné vytvořit společnost založenou na dobru, spravedlnosti a bratrství, protože lidská bytost je svobodným tvorem a jeho svoboda zůstává křehkou. Musíme svou svobodu stále znovu a znovu zaměřovat k dobru. Nesnadné hledání „správných zřízení lidských věcí“ je úkolem pro všechny generace (srov. tamtéž, 24-25). A proto, milí přátelé, jsme zde hlavně proto, abychom naslouchali slovu, jež nám ukazuje cestu vedoucí k naději; ba dokonce nasloucháme Slovu, které jediné nám může dát pevnou naději, protože je Slovem Božím.

V prvním čtení (Iz 61,1-3a) se prorok Izaiáš představuje jako obdařený posláním hlásat všem zarmouceným a chudým osvobození, útěchu, radost. Tento text převzal Ježíš a začlenil jej do svého kázání. Dokonce výslovně řekl, že prorokovo zaslíbení se vyplnilo na něm (srov. Lk 4,16-21). Plně se uskutečnilo, když nás Ježíš svou smrtí na kříži a zmrtvýchvstáním osvobodil z otroctví sobectví a zla, hříchu a smrti. A toto je poselství spásy, starobylé a vždy nové, jež církev hlásá od pokolení do pokolení: Kristus ukřižovaný a zmrtvýchvstalý, Naděje lidstva!

Toto slovo spásy zaznívá silně i dnes, v našem liturgickém shromáždění. Ježíš se sláskou obrací k vám, synové a dcery této pozeňnané země, v níž už před více než tisíci lety bylo zaseto semínko evangelia. Vaše země, stejně jako i jiné státy, se nachází v kulturní situaci, která je často radikální výzvou pro víru, a tedy i pro naději. Jak víra v Boha, tak naděje byly totiž v moderní době „přemístěny“, byly odsunuty na rovinu pouze soukromou a pozemskou, zatímco v běžném a veřejném životě se prosadila víra ve vědecký a ekonomický pokrok (srov. *Spe salvi*, 17). Víme všichni, že tento pokrok je dvojznačný: otevírá možnosti pro dobro, zároveň má však i negativní dopady. Technické vynálezy a zdokonalení společenských struktur jsou důležité a jistě potřebné, leč nestačí k tomu, aby zaručily morální blaho společnosti (srov. tamtéž, 24). Ano, člověk potřebuje být osvobozen od materiální tísně. Mnohem podstatnější však je, aby se zachránil před zlem, které postihuje ducha. A kdo jiný jej může zachránit, než-li Bůh, který je Láskou a zjevil svou tvář všemohoucího a milosrdného Otce v Ježíši Kristu? Naši pevnou nadějí je tedy Kristus: v něm nás Bůh miloval až do krajnosti a dal nám život v hvojnosti (srov. Jan 10,10), život, po kterém každý člověk, někdy třeba nevědomě, prahne.

„Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“. Tato slova, napsaná velkými písmeny nad vchodem vaší brněnské katedrály, nyní Ježíš adresuje každému znás a dodává: „Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek“ (Mt 11,29-30). Můžeme zůstat neteční vůči jeho lásce? Zde jako jinde v minulých staletích mnozí trpěli pro věrnost evangeliu a neztratili naději. Mnozí se obětovali, aby vrátili důstojnost člověku a svobodu národům, když ve velkorysém přilnutí ke Kristu našli sílu budovat nové lidstvo. A stejně tak vsoučasné společnosti: Mnohé formy chudoby vznikají z osamělosti, z nedostatku lásky, z odmítání Boha a z tragédie člověka, který si myslí, že si může stačit sám nebo naopak že je pouhým bezvýznamným a pomíjivým jevem. V tomto našem světě, který se ztrácí, „když důvěřuje pouze lidským plánům“ (srov. *Caritas in veritate*, 53), jediné Kristus může být naší spolehlivou nadějí. To je zvěst, kterou my křesťané jsme povoláni každodenně hlásat a dosvědčovat.

Hlásejte ji, milí kněží, tím, že zůstanete niterně sjednoceni s Ježíšem a budete konat snadšením svou službu, sjistotou, že nebude mít nedostatku ten, kdo mu důvěřuje. Buďte Kristovými svědky vy, milí řeholníci a řeholnice, když budete radostně a důsledně uskutečňovat evangelijní rady, a tím budete ukazovat, jaká je naše skutečná vlast: nebe. A vy, milí laici, mladí i dospělí, vy, milé rodiny, opřete o víru v Krista své rodinné, pracovní a školní plány, jakož i aktivity v každé oblasti společnosti.

Ježíš nikdy své přátele neopustí. Ujišťuje o své pomoci, protože nic nelze konat bez něho, zároveň však vyžaduje, aby se každý osobně nasadil a šířil jeho univerzálního poselství lásky a pokoje. Budiž vám povzbuzením příklad svatých Cyrila a Metoděje, hlavních patronů Moravy, kteří evangelizovali slovanské národy, a svatých Petra a Pavla, kterým je zasvěcena vaše katedrála. Pohleďte na zářivé svědectví svatě Zdislavy, matky, jež vynikala skutky zbožnosti a milosrdenství; na svatého Jana Sarkandra, kněze a mučedníka; na svatého Klementa Maria Hofbauera, kněze a řeholníka, narozeného této diecézi a svatořečeného před sto lety, či na blahoslavenou Restitutu Kafkovou, řeholnici narozenou v Brně a zavražděnou nacisty ve Vídni. Kéž vás doprovází a ochraňuje Maria, matka Krista Pána, naši naděje. Amen!

ANDĚL PÁNĚ

BRNO, LETIŠTĚ, 27. ZÁŘÍ 2009

Milí bratři, milé sestry!

Blížíme se ke konci tohoto slavnostního obřadu a polední čas nás zve k modlitbě Anděla Páně. Jsem rád, že se ji mohou pomodlit zde, v srdci Moravy, v krajině bratrsky sjednocené s Čechami, v zemi vyznačující se po mnoha staletí křesťanskou vírou připomínající počátky odvážné mise svatých Cyrila a Metoděje.

Je tomu nyní už 20 let, kdy se Jan Pavel II. rozhodl navštívit střední a východní Evropu po pádu totalitního komunistického režimu. Chtěl začít svou pastýřskou cestu na Velehradě, v centru slavných unionistických kongresů jako předchůdců ekumenismu mezi slovanskými národy, známém v celém křesťanském světě. Kromě toho si pamatujete na jinou jeho návštěvu: v roce 1995 na Svatém Kopečku u Olomouce snezapomenutelným setkáním s mládeží. Chtěl bych myšlenkově navázat na učení svého ctihodného předchůdce a vyzvat vás, abyste zůstali věrni svému křesťanskému povolání a evangeliu, abychom společně vytvářeli budoucnost solidarity a míru.

Morava je země bohatá na mariánská poutní místa, která zástupy věřících navštěvují během celého roku. V tomto okamžiku se chci v myšlenkách odebrat na pouť na zalesněný vrch Hostýn, kde uctíváte Madonu jako svou ochránkyni. Panna Maria ať udržuje bdělou víru vás všech, víru živěnou také četnými lidovými tradicemi skořeny v minulosti, tradicemi, které se však vy správně snažíte uchovat, aby nezaniklo vroucí rodinné soužití v obcích a městech. Občas s jistou nostalgií zjistíme, že rytmus moderního života má snahu setřít některé stopy minulosti bohaté na víru. Je důležité naopak neztratit ze zřetele ideál, který vyjadřovaly tradiční zvyky, a především by mělo být udržováno duchovní dědictví vašich předků, aby bylo nejen zachováno, ale aby i odpovídalo potřebám dnešní doby. Vtom vám pomáhej Panna Maria, do jejíž ochrany znovu svěřuji vaši církev a celý český národ.

Anděl Páně...

Moji milovaní, je pro mě velkou radostí být dnes s vámi zde v Brně, v srdci Moravy. Zdravím také všechny, kteří jsou s námi spojeni sdělovacími prostředky. S láskou pamatuji i na starší osoby, na trpící a na nemocné.

Prosím vás všechny o vzpomínku v modlitbě, tak jako já vás ujišťuji svou duchovní blízkostí. Necht vás všemohoucí Bůh zahrne hojnými nebeskými milostmi a požeňáním!

HOMILIE ZE SLAVNOSTI SV. VÁCLAVA

Stará Boleslav, 28. září 2009

Páni kardinálové, ctihodní bratři v biskupské a kněžské službě, drazí bratři a sestry, milí mladí přátelé, s velikou radostí se svými setkávám dnes ráno, kdy se chýlí ke konci má apoštolská cesta vmilované České republice. Všechny srdečně zdravím, především pana kardinála arcibiskupa, jemuž jsem vděčný za slova, která mi přednesl vašim jménem na začátku této eucharistické slavnosti. Svůj pozdrav adresuji i dalším kardinálům, biskupům, kněžím a zasvěceným osobám, představitelům laických hnutí a sdružení, a obzvláště mládeži. Vítám pana prezidenta republiky, jemuž srdečně blahopřeji k jeho jmeninám; blahopřání posílám všem, kdo nosí jméno Václav, a celému českému lidu v den jeho státního svátku.

SETKÁNÍ SPAPEŽEM

Až doposud jsem Benedikta XVI. ctila a respektovala jako papeže a hlavu církve, ale osobní vztah jsem kněmu neměla. Byl mi vzdálený a cizí. Věděla jsem sice, jak moc ho obdivuje např. otec Stanislav, ale přišlo mi, že Benediktova vzdělanost a moudrost k jeho úřadu jaksi samozřejmě patří. Říkala jsem si, že po Janu Pavlovi II. je prostě těžké být milován a obdivován.

Do Staré Boleslavi jsem jela spíše z pocitu zodpovědnosti a z křesťanské povinnosti než z potřeby být v blízkosti papeže a vidět ho na vlastní oči, vždyť jsem si ho nakonec klidně mohla pustit v televizi.

A přišel šok! V první řadě musím přiznat, že me naprosto onomina dokonala organizace této akce, zajištění dopravy, hygienického zázemí, dodávání brožurek a pitné vody i ochota a nevtíravý přístup pořadatelů, kterým za to patří velký dík.

Když přijel papamobil, začal kličkovat mezi jednotlivými sektory tak, aby se očekávaný host dostal co nejbližší knám, lidem. A náhle nám otevřeným okýnkem z blízkosti snad jediného metru žehnal Svatý otec!

Ten zážitek byl fascinující. Najednou jsem pochopila důstojnost a svatost tohoto nástupce sv. Petra. Zpapamobilu nám žehnal milý, usměvavý, nesmírně charismatický, energický, a přitom obyčejně lidský, krásný člověk. Byl to někdo úplně jiný než ta vážná a neosobní postava z fotografií a svatých obrázků.

A tak jsem si zase jednou posypala hlavu popelem a přehodnotila svůj vztah ke konkrétnímu člověku. Po návštěvě u nás už pro mě Svatý otec není jen hlava církve, kterou mám povinnost respektovat a uznávat, ale je to můj milovaný a milující Svatý otec, který má opravdu dar Ducha svatého a ke kterému jsem získala velmi osobní a citový vztah.

Proto děkuji Bohu za tohoto papeže Benedikta XVI. a děkuji také Svatému otci za jeho návštěvu u nás.

Petra Šustrová

BLAHO SLAVENSTVÍ

- Blahoslavení ti, kteří se umí smát sami sobě, neboť oni se nepřestanou nikdy bavit.
- Blahoslavení ti, kteří dokážou rozeznat horu od krtince, neboť oni budou ušetřeni soužení.
- Blahoslavení ti, kteří umí mlčet a poslouchat, neboť oni se naučí novým věcem.
- Blahoslavení ti, kteří jsou dost moudří, aby sami sebe nebrali příliš vážně, neboť budou ceněni svým okolím.
- Blahoslavení ti, kteří umí odpočívat a spát, aniž by pro to hledali omluvu, neboť oni budou ctěni svým okolím.
- Blaze vám, kdo se umíte vážně dívat na malé věci a klidně na věci vážné, neboť vy dojdete v životě daleko.
- Blaze vám, kdo umíte obdivovat úsměv a zapomenout na úšklebky, neboť vaše cesta bude zalitá sluncem.
- Blaze vám, kdo umíte vždy laskavě přijímat druhé lidi, i když to mnohdy není rozumné; budete sice nazváni bloudy, ale taková je cena lásky.
- Blahoslavení ti, kteří myslí dřív než jednají a kteří se modlí dřív, než myslí, neboť oni se vyhnou hloupostem.
- Blaze vám, kdo umíte mlčet a usmívat se, přestože vám lidé skáčou do řeči, odporují vám a hází vám klacky pod nohy, neboť evangelium vám začíná pronikat do srdce.
- Blahoslavení zejména ti, kteří umí rozpoznat Pána v každém, s kým se setkají, neboť oni najdou opravdové světlo a pravou moudrost. (Přisuzováno Josefovi Follietovi (1903–1972), knězi v Prado, zdroj: www.vira.cz)

Kristus na kříži“ (srov. *Legenda o svatém Václavu*), a krev mučedníka nevolala po nenávisti a pomstě, ale po odpuštění a míru.

Draží bratři a sestry, poděkujeme společně vtěto Eucharistii Pánu, že vaší vlasti a církvi dal tohoto svatého panovníka. Zároveň se modleme, abychom jako on i my rozhodným krokem putovali ke svatosti. Je to samozřejmě těžké, neboť víra je stále vystavována mnoha zkouškám; když se však necháme přitahovat Bohem, který je Pravda, bude náš krok pevný, protože poznáme sílu jeho lásky. Kež tuto milost získáme na přímluvu svatého Václava a dalších svatých ochránců českých zemí. Ať nás ochraňuje a vždy nám pomáhá Panna Maria, Královna míru a Matka lásky. Amen!

PROJEV – POSELSTVÍ MLÁDEŽI

STARÁ BOLESLAV, 28. ZÁŘÍ 2009

Milí mladí přátelé!

Na konci této slavnosti se obracím přímo na vás a především vás upřímně zdravím. Přišli jste sem vhojném počtu z celé republiky i ze sousedních zemí; utábořili jste se zde včera večer a přenocovali jste ve stanech, a to pro vás bylo společnou zkušeností víry a bratrství. Díky za tuto vaši přítomnost; cítím zní nadšení a velkorysost, které jsou vlastní mládí. Svámi se i papež cítí mladý! Rád bych ještě poděkoval vašemu zástupci za laskavá slova a za krásný dar.

Milí přátelé, je jasné, že v každém mladém člověku je touha po štěstí, občas spojená s jakýmsi neklidem; touha, kterou však často dnešní konzumní společnost využívá špatným a odcizujícím způsobem. Je třeba brát vážně toto usilovné hledání štěstí. Vyžaduje si skutečnou a vyčerpávající odpověď. Ve vašem věku se totiž činí první velká rozhodnutí, schopná nasměrovat život kdobru nebo ke zlu. Bohužel je nemálo vašich vrstevníků, kteří se nechají uchvátit klamnými vidinami umělých rájů, aby se pak ocitli ve smutné osamělosti. Je ale naopak i mnoho chlapců a dívek, kteří chtějí proměnit, jak řekl váš zástupce, nauku včiny, aby svému životu dali plný smysl. Chci vám všem nabídnout zkušenost svatého Augustina, který řekl, že srdce každé osoby je neklidné, dokud nenajde to, co skutečně hledá. On objevil, že pouze Ježíš Kristus je uspokojivou odpovědí na touhu jeho a každého člověka po šťastném, smysluplném a hodnotném životě (srov. *Vyznání I, 1,1*).

Podobně jako u Augustina, přichází Pán vstříc každému z vás. Klepe na dveře vaší svobody a prosí, abyste ho přijali jako přítele. Chce vás učinit šťastnými, naplnit vás lidskostí a důstojností. Křesťanská víra znamená setkání s Kristem, živou Osobou, která dává životu nový rozměr, a tím rozhodující směr. A když se srdce mladého člověka otevře Božím plánům, není už nikterak namáhavé rozpoznat a následovat jeho hlas. Pán skutečně každého volá jménem a každému chce světit zvláštní poslání v církvi a ve společnosti. Milí mladí přátelé, buďte si vědomi, že křest z vás udělal Boží děti a údý jeho těla, to jest církve. Ježíš vás neustále zve, abyste byli jeho učedníky a svědky. Mnoho z vás volá k manželství a příprava na tuto svátost znamená skutečné putování za povoláním. Zkoumejte tedy vážně Boží volání, abyste založili křesťanskou rodinu, a vaše mládí at je obdobím, kdy budete zodpovědně formovat svou budoucnost. Společnost potřebuje křesťanské rodiny, svaté rodiny!

Pokud vás Pán volá, abyste jej následovali ve služebném kněžství nebo vzasvěceném životě, nezdráhejte se odpovědět na jeho pozvání. Obzvláště vtomto Roce kněží se obracím na vás, mladé: buďte pozorní a otevření Ježíšovu volání nabídnout život do služeb Bohu a jeho lidu. Církev i vtěto zemi potřebuje mnoho svatých kněží a osob zcela zasvěcených službě Kristu, Naději světa.

Naděje! Toto slovo, kněmž se často vracím, se dobře snoubí právě smládím. Vy, milí mladí přátelé, jste nadějí církve! Ona očekává, že se stanete posly naděje, jak tomu bylo loni v Austrálii na Světovém dnu mládeže, velkém projevu víry mladých, který jsem mohl osobně prožít a kterého se zúčastnili i někteří z vás. Mnohem víc vás bude moci přijet do Madridu vsrpnu 2011. Už nyní vás zvu na toto velké setkání mladých s Kristem v církvi.

Milí přátelé, znovu vám děkuji za vaši přítomnost a děkuji za váš dar: za knihu s fotografiemi, které vyprávějí o životě mládeže ve vašich diecích. Rovněž děkuji za znamení vaší solidarity mládeží v Africe, které jste mi doručili. Papež vás žádá, abyste svou viru žili sradostí a nadšením; abyste rostli

INFORMACE O VÝUCE NÁBOŽENSTVÍ NA FAŘE VE ŠKOLNÍM ROCE 2009 - 2010

Harmonogram výuky náboženství ve školním roce 2009 – 2010 je obdobný, jako v roce minulém:

- 1. skupina:** program pro děti 5 - 7 let - středa 16:15 - 17:00 (Magda Vlčková)
- 2. skupina:** příprava k 1. sv. přijímání - úterý 15:00 - 15:45 (P. Mariusz Przygoda)
- 3. skupina:** 8 - 10 let - úterý 16:00 - 16:45 (Radka Habánová)
- 4. skupina:** 11 - 13 let - středa 15:15 - 16:00 (Magda Vlčková)
- 5. skupina:** 14 let a více - čtvrtek 16:00 - 16:45 (P. Stanislav Příbyl)

Rozvrh uvedený podobě nemusí být definitivní a lze se kněmu vyjádřit (např. poznámkou vpříhláše). Případné změny v rozvrhu však budou pochopitelně závislé na časových možnostech vyučujících a většiny přihlášených dětí.

Pravidelná výuka bude zahájena vtýdnu od 29. září.

Prosíme, aby nám rodiče co nejdříve odevzdali vyplněné přihlášky (na faře nebo vsakristii). Formuláře budou kdispozici vkostele a na faře. Prosíme také o modlitbu za děti i za vyučující.

DRAKÍADA

Milé děti, maminky, tatínkové a všichni přátelé létajících draků, zveme vás na tradiční podzimní dračíadu, která se bude konat **vneděli 18.října 2009.**

Sraz budeme mít v15 hodin na Vypichu před hlavní branou do obory Hvězda (bus č.191 jede zAnděla ve 14:24, 14:44 a 15:04, 2.stanice na Vypichu).

Ssebou si vezměte co nejhezčího a co nejlétavějšího draka, svačinku, teplé oblečení, dobré boty, tužku a papír a dobrou náladu. Těší se na vás H&M

NABÍDKA různých ručních prací pro děti i dospělé přímo u kostela v Porthaimce, nebo v DDM naproti našemu kostelu (korálkování, drátkování, práce s textilem, keramika..) Termíny: úterý - (10,00-12,00 hod), středa - 17,00-19,00 hod., nebo pátek 14,30 - 16,30 hod. Vede paní B.Klápřtová. Je nutné se přihlásit na telefonu L.Pavlíkové -606 381 626.

DŮVĚRA JAKO EKONOMICKÝ POJEM

Na čem je založeno úspěšné fungování lidských společností? Tuto otázku řeší lidé od nepaměti. Společnosti řízené centrálním plánem se ukázaly ve 20. století jako ekonomicky i občansky neživotaschopné. Ekonomika řízená „neviditelnou rukou trhu“ ztrácí dech dnes.

Kde tedy máme hledat příčiny občanského a ekonomického vzestupu nebo pádu lidských společností? Ukazuje se, že vzestup nebo úpadek úzce souvisějí sprůměrnou kvalitou lidských a občanských ctností. Zvědomí společně sdílených mravních hodnot se rodí prostředí důvěry, která je základem společenského a ekonomického rozvoje. To je však pouze obecné konstatování.

Umí ekonomická věda spojmem důvěry pracovat? O tomto tématu budeme diskutovat

s Lubomírem Mlčochem, profesorem Fakulty sociálních věd University Karlovy.

Diskusní večer pořádaný Českou křesťanskou akademií se koná ve čtvrtek dne 22.10. 2009 od 19:00 ve farním sále kostela sv. Václava na Smíchově.

Josef Cuhra